

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. L. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2019 m. vasario 6 d. Nr. 242-55

Vilnius

Lietuvos bankas gavo A. L. (toliau – pareiškėja) atstovo A. L. kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėja ir draudikas sudarė Transporto priemonių draudimo sutartį (toliau – Draudimo sutartis), kuria apdraustas automobilis (*duomenys neskelbiami*) (toliau – Automobilis) (draudimo apsaugos galiojimo laikotarpis nuo 2018 m. balandžio 7 d. iki 2019 m. balandžio 6 d.). Draudimo sutarties sudarymą patvirtinančiame Transporto priemonių draudimo liudijime (*duomenys neskelbiami*) (toliau – Draudimo liudijimas) nurodoma, kad draudžiamieji įvykiai yra „K, V“, taikomos draudimo sąlygos „Draudimas išskaitant nusidėvėjimą“ ir „Remontas organizuojamas draudiko pasirinkimu“.

Pareiškėjos atstovas 2018 m. rugsėjo 10 d. informavo draudiką apie 2018 m. rugsėjo 9 d. įvykį: išdaužus Automobilio stiklą, pavogtas multimedijos blokas (toliau – Įvykis). Draudikas pareiškėją informavo, kad vagystės atveju nuostoliai atlyginami, jeigu automobilis remontuojamas, ir nurodė servisus, į kuriuos pareiškėja gali kreiptis dėl remonto sąmatos sudarymo. Pareiškėjos atstovas draudiko prašė suteikti pakaitinį automobilį su automatine pavarų dėže, tačiau buvo informuotas, kad tokia paslauga teikiama tik tuo metu, kai automobilis remontuojamas. Įvertinęs UAB „Autofortas“ sudarytą automobilio remonto darbų sąmatą, pareiškėjos atstovas draudiką informavo nesutinkantis su naujoms automobilio detalėms taikomu nusidėvėjimu, prašė išmokėti draudimo išmoką pinigais, nereikalaujant, kad būtų atliktas remontas, taip pat siūlė draudikui pirkti Automobilį, išmokėti draudimo išmoką, lygią pusei su remonto įmone suderintos remonto sąmatos sumos. Draudikui nesutikus tenkinti pareiškėjos atstovo reikalavimų, pastarasis kreipėsi į Lietuvos banką.

Pareiškėjos atstovas nurodė, kad kreipėsi į draudiką dėl pakaitinio automobilio suteikimo, nes „pavogta navigacinė sistema su valdymu, kurio pagalba automobilyje veikia atbulinės eigos kamera ir parktronikai“. Pareiškėjos atstovo teigimu, pakaitinis automobilis nebuvo suteiktas, nes draudikas negalėjo pasiūlyti automobilio su automatine pavarų dėže. Dėl minėtos priežasties pareiškėja buvo priversta pati iš trečiųjų asmenų išsinuomoti automobilį su automatine pavarų dėže. Gavus Automobilio remonto sąmatą, paaiškėjo, kad, nesant galimybės Automobilio detalių pakeisti originaliomis dėvėtomis, remontuojant būtų naudojamos naujos detalės, o pareiškėja dėl taikomo nusidėvėjimo patirtų nuostolį. Pareiškėjos atstovo teigimu, Automobilio remonto sąmatos suma – 4 300 Eur, o pareiškėja turėtų sumokėti 1 044,38 Eur už Automobilio būklės pagerinimą. Pasak pareiškėjos atstovo, pakeitus kelias Automobilio salono dalis naujomis, Automobilio vertė nepadidėtų, tačiau pareiškėja turėtų papildomų 1 844,33 Eur išlaidų (1 044,38 Eur nusidėvėjimo suma ir 800 Eur pakaitinio automobilio nuomos išlaidos). Pareiškėjos atstovas prašė rekomenduoti draudikui suremontuoti Automobilį iki prieš Įvykį buvusios būklės be pareiškėjos finansinio įnašo ir kompensuoti pakaitinio automobilio nuomos kainą arba sumokėti pareiškėjai draudimo išmoką, lygią pusei Automobilio remonto sąmatoje nurodytos sumos (2 150

Eur). Pareiškėjos atstovo teigimu, draudikas atsisakė tenkinti pareiškėjos reikalavimus, remdamasis draudimo taisyklių nuostatomis, nors pagal jas draudikas turi teisę išmokėti draudimo išmoką tiek atlikus faktinį automobilio remontą, tiek jo neatlikus.

Draudikas su pareiškėjos atstovo reikalavimais nesutiko. Draudiko teigimu, iš karto, kai pranešė apie įvykį, pareiškėjos atstovas buvo informuotas apie tai, kad po vagystės automobilis turi būti remontuojamas realiai, ir buvo nurodyti servisi, kuriuose gali būti remontuojama apdraustoji transporto priemonė. Automobilio apžiūra buvo atlikta viename iš draudiko nurodytų servisų – UAB „Autofortas“. Pareiškėjos atstovas prašė draudimo išmoką apskaičiuoti pagal sudarytą Automobilio remonto sąmatą, taip pat remiantis turto vertintojo skaičiavimais, vėliau siūlė draudikui Automobilį nupirkti. Draudiko teigimu, nuo pat pradžių pareiškėja siekė išvengti realaus Automobilio remonto ir gauti piniginę išmoką.

Anot draudiko, pagal taikomas Transporto priemonių draudimo taisykles Nr. 021 (2018 m. vasario 13 d. redakcija, galioja nuo 2018 m. kovo 1 d.) (toliau – Taisyklės), nuostoliai gali būti atlyginami tiek pateikus remonto faktą patvirtinančius dokumentus, tiek skaičiuojant teorinę išmoką (Taisyklių 9.6.1 ir 9.6.2 papunkčiai). Vis dėlto, draudiko teigimu, tai yra bendrosios nuostatos, kurios taikomos draudžiamųjų įvykių K rizikos atveju (Taisyklių 7.1 papunktis), tačiau vagystės rizikos atveju (draudžiamasis įvykis „V“ pagal Taisyklių 7.1 papunktį) taikoma speciali norma, įtvirtinta 9.7 papunktyje: „Transporto priemonės dalių vagystės atveju nuostoliai atlyginami tik pateikus remonto, detalių įsigijimo ir keitimo faktą bei apmokėjimą patvirtinančius dokumentus. Draudimo apsauga apžiūros akte įvardintoms transporto priemonės dalims sustabdoma iki tos dienos, kada draudėjas pristato suremontuotą transporto priemonę draudiko apžiūrai, kurios metu patvirtinama, jog transporto priemonė yra suremontuota iki būklės, buvusios prieš įvykį.“ Draudikas pažymėjo, kad pareiškėja pasirinko draudimo sutarties sąlygą „Remontas organizuojamas draudiko pasirinkimu“, todėl dėl remonto darbų gali kreiptis tik į draudiko nurodytus partnerių servisi. Draudiko teigimu, nors nuo pradžių buvo informuotas, kad teorinė draudimo išmoka (neatliekant remonto) nebus mokama, pareiškėjos atstovas būtent ją siekė gauti, teikė klaidinančią informaciją pavaduojančiam draudiko ekspertui, su draudiku bendravo nepagarbiai, nepatenkinus reikalavimų, grasino kreiptis į viešo informavimo priemones. Draudikas nurodė, kad jam kyla abejonių dėl žalos pobūdžio ir tikrumo, nes pareiškėja sutiktų gauti pinigais tik pusę žalą atlyginančios išmokos, kad tik nereikėtų realiai remontuoti Automobilio.

Draudikas paaiškino, kad sudarant Draudimo sutartį buvo pasirinkta draudimo sąlyga „Draudimas išskaitant nusidėvėjimą“. Ši sąlyga reiškia, kad, kai automobilis yra remontuojamas naudojant naujas dalis, draudikas atlygina jų vertę, išskaičiuodamas dalių nusidėvėjimą. Taigi, jeigu remonto darbai yra atliekami naudojant naujas dalis, būtent pareiškėja turi sumokėti likusią dalių įsigijimo kainą. Draudikas akcentavo, kad sudarydamas Draudimo sutartį prisiėmė ribotą riziką, t. y. neprisiėmė atsakomybės atlyginti naujų dalių įsigijimo išlaidas, tai nebuvo įskaiciuota į draudimo išmoką. Draudiko teigimu, galimi atvejai, kai servisi neturi tinkamų (nesubraižytų, nepažeistų) dėvėtų dalių, ypač tada, kai keičiami salono elementai, tuomet siūloma keisti naujomis detalėmis, skaičiuojant nusidėvėjimą. Kartu draudikas nurodė, kad pareiškėja gali būti aktyvi, ieškoti Automobiliiui tinkamų, pareiškėjai priimtinių dalių. Tokiu atveju servisas įsigytų nurodytas dalis ir jas sumontuotų į transporto priemonę. Draudikas nurodė, kad pats pareiškėjos atstovas siųstame elektroniniame laiške akcentavo, kad jam tiks tik idealios būklės dalys, t. y. iš esmės reikalavo naujų detalių, todėl pareiškėja turi sumokėti už jų nusidėvėjimą.

Pasisakydamas dėl pareiškėjos atstovo reikalavimo atlyginti pakaitinio automobilio nuomos išlaidas, draudikas nurodė, kad pakaitinis automobilis yra draudiko papildomai su automobilio draudimo teikiama paslauga („bonusas“). Pakaitinio automobilio suteikimo sąlygos yra apibrėžtos Taisyklių II dalyje „Techninės pagalbos paslaugų klientui sąlygos Nr. 0215“ (toliau – Techninės pagalbos sąlygos). Jose nurodoma, kad techninės pagalbos tarnyba – draudiko partneris, su kuriuo draudikas turi galiojančią paslaugų teikimo sutartį (1.1 papunktis), o draudikas ar techninės pagalbos tarnyba nekompensuos bet kokių draudėjo patirtų išlaidų,

atsiradusių kreipiantis į kitas paslaugų teikimo įmones (3.7 papunktis). Taigi, tai yra draudiko partnerio teikiama paslauga, kuri yra teikiama fiziškai (suteikiant automobilį), tačiau nėra kompensuojamos išlaidos, jei yra kreipiamasi ne į draudiko partnerį, o į kitas įmones. Atsižvelgdamas į tai, draudikas teigia neprivalantis atlyginti minėtų išlaidų, taip pat draudikas remiasi Taisyklių 12.1.5 papunkčio nuostata, numatančia, kad neatlyginami finansiniai nuostoliai, nesusiję su transporto priemonės atkūrimu. Draudikas nurodė, kad, pagal Techninės pagalbos sąlygas, klientas pakaitinį automobilį gali gauti iki 7 dienų ir tik tuo atveju, kol automobilis bus remontuojamas remonto dirbtuvėse. Suteikiant pakaitinį automobilį, atsižvelgiama į vairuotojo teisių kategoriją, stengiamasi suteikti pakaitinį automobilį su automatine pavarų dėže, jeigu vairuotojas turi teisę vairuoti automobilį tik su automatine pavarų dėže. Draudikas pažymėjo, kad techninės pagalbos partneris pareiškėjos atstovui telefonu paaiškino, kad pakaitinis automobilis gali būti suteiktas tik Automobilio remonto laikotarpiu. Taip pat draudiko techninės pagalbos partneris pareiškėjos atstovui paaiškino, kad automobilis su automatine greičių dėže suteikiamas tik tuo atveju, jei transporto priemonės valdytojas turi teisę vairuoti tik automobilius su automatine pavarų dėže. Kitu atveju automobilis su automatine pavarų dėže suteikiamas tik tuomet, jeigu toks automobilis nėra užimtas. Draudiko teigimu, pareiškėjos atstovas net neišklausė techninės pagalbos darbuotojo paaiškinimų, padėjo ragelį, vėliau į skambučius neatsakė, taigi, nebendradarbiavo.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių nurodytas aplinkybes ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad tarp šalių ginčas kilo dėl Taisyklių sąlygų aiškinimo ir taikymo bei draudiko sprendimo nemokėti draudimo išmokos, pareiškėjai draudikui nepateikus Automobilio remonto, detalių įsigijimo ir keitimo faktą bei apmokėjimą patvirtinančių dokumentų, pagrįstumo.

Vertinant ginčo šalių nurodytas aplinkybes, pažymėtina, kad, pagal Civilinio kodekso (toliau – CK) 6.156 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą sutarčių laisvės principą, šalims leidžiama laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, jei tai neprieštaruja įstatymams, o pagal CK 6.189 straipsnio 1 dalį, teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią.

Tarp pareiškėjos ir draudiko sudaryta Draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis CK 6.156 straipsnio 1 dalies nuostatomis, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Nuo pasirinktos draudimo apsaugos priklauso draudikui mokamo atlyginimo už prisiimtus įsipareigojimus – draudimo įmokos – dydis. Kasacinio teismo praktikoje nurodyta, kad draudimo sutartimi draudimo objektui teikiama draudimo apsauga nėra absoliuti, draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas.

Taisyklių 7.1 papunktyje nustatyta, kad draudžiamasis įvykis yra apdraustos transporto priemonės sunaikinimas ar sugadinimas dėl bet kokių staiga ir netikėtai įvykusių atsitikimų (draudžiamasis įvykis K) arba transporto priemonės vagystė, pasireiškianti kaip transporto priemonės ar atskirų jos dalių pagrobimas arba užvaldymas plėšimo būdu (atitinkamai Baudžiamojo kodekso 178 ir 180 str.) (draudžiamasis įvykis V), išskyrus įvykius, šiose Taisyklėse įvardytus kaip nedraudžiamuosius. Taisyklių 1.24 papunktyje nustatyta, kad vagyste yra laikomas transporto priemonės, atskirų transporto priemonės dalių pagrobimas (Baudžiamojo kodekso 178 straipsnis) arba užvaldymas plėšimo būdu (Baudžiamojo kodekso 180 straipsnis) bei vykdant šias veikas transporto priemonei padaryti sugadinimai.

Tarp šalių nėra ginčo, kad 2018 m. rugsėjo 9 d. pareiškėjos automobilis buvo apvogtas ir apgadintas. Po įvykio, 2018 m. rugsėjo 10 d., automobilį apžiūrėjo UAB „Autofortas“ ir sudarė Automobilio remonto sąmatą (toliau – Remonto sąmata). Remonto sąmatoje nurodama, kad remonto kaina su pridėtinės vertės mokesčiu (toliau – PVM) – 4 299,89 Eur, išskaitymas už būklės dalių pagerinimą – 863,12 Eur be PVM, suma, pritaikius išskaitymą už pagerinimą, – 3 255,52 Eur.

Pareiškėjos atstovas teigia, kad draudikas nepagrįstai reikalauja Automobilio remonto, detalių įsigijimo ir keitimo faktą bei apmokėjimą patvirtinančių dokumentų, nes pagal Taisyklės draudikas gali mokėti draudimo išmoką ir faktiškai neatliktus Automobilio remonto. Pareiškėjos atstovas remiasi Taisyklių 3.6.5 ir 9.10 papunkčių nuostatomis. Draudikas nurodo, kad šiuo atveju taikoma specialioji Taisyklių 9.7 papunktyje įtvirtinta nuostata: „Transporto priemonės dalių vagystės atveju nuostoliai atlyginami tik pateikus remonto, detalių įsigijimo ir keitimo faktą bei apmokėjimą patvirtinančius dokumentus. Draudimo apsauga apžiūros akte įvardintoms transporto priemonės dalims sustabdoma iki tos dienos, kada draudėjas pristato suremontuotą transporto priemonę draudiko apžiūrai, kurios metu patvirtinama, jog transporto priemonė yra suremontuota iki būklės, buvusios prieš įvykį.“ Įvertinus minėtą Taisyklių nuostatą, darytina išvada, kad ji yra aiškiai apibrėžta ir nekyla abejonių dėl šios sąlygos turinio ir prasmės. Normos tekste vartojamas žodis „tik“ suponuoja, kad norma kitų Taisyklių nuostatų atžvilgiu yra specialioji – detalių vagystės atveju kiti žalos pagrindimo būdai nėra taikomi. Nėra ginčo, kad įvykis atitinka Taisyklių 9.7 papunktyje įtvirtintoje normoje aprašytą situaciją (Automobilio dalys prarastos ir apgadintos dėl dalių vagystės). Darytina išvada, kad draudikas šiuo atveju pagrįstai taikė minėtoje Taisyklių 9.7 papunkčio nuostatoje įtvirtintą reikalavimą pateikti Automobilio remonto, detalių įsigijimo ir keitimo faktą bei apmokėjimą patvirtinančius dokumentus.

Pareiškėjos atstovas savo reikalavimus grindžia Taisyklių 3.6.5 papunkčiu: „Transporto priemonės remontas organizuojamas draudiko pasirinkimu: atsitikus draudžiamajam įvykiui, transporto priemonė remontuojama draudiko nurodytose remonto dirbtuvėse Lietuvos Respublikos teritorijoje arba draudimo išmoka apskaičiuojama vadovaujantis draudiko nurodytais remonto darbų įkainiais ir keičiamų dalių bei naudojamų medžiagų kainomis.“ Draudikas nurodė, kad minėtos normos esmė – numatyti, kuri iš draudimo sutarties šalių renkasi servisą automobilio remontui, bei nustatyti nuostolio apskaičiavimo metodą, neatliekant faktinio remonto, kai toks žalos atlyginimo būdas yra galimas. Šį draudiko aiškinimą patvirtina ir kitas alternatyvus draudimo sąlygų variantas, numatytas Taisyklių 3.6.4 papunktyje: „Transporto priemonės remontas organizuojamas apdraustojo pasirinkimu: atsitikus draudžiamajam įvykiui, transporto priemonė remontuojama apdraustojo pasirinktose remonto dirbtuvėse Lietuvos Respublikos teritorijoje arba draudimo išmoka apskaičiuojama vadovaujantis draudiko nurodytais remonto darbų įkainiais ir keičiamų dalių bei naudojamų medžiagų kainomis.“ Kaip minėta, pareiškėjos sudarytoje Draudimo sutartyje numatytas draudimo sąlygų variantas „Remontas organizuojamas draudiko pasirinkimu“, todėl draudikas pagrįstai pareiškėjos atstovui nurodė konkrečius servigus, į kuriuos pareiškėja turėtų kreiptis dėl Automobilio remonto. Vis dėlto sutiktina su draudiku, kad specialioje, automobilių dalių vagystės atvejus reguliuojančioje normoje – Taisyklių 9.7 papunktyje, nėra numatyta žalos atlyginimo galimybė, neatliekant faktinio remonto. Dėl šios priežasties konstatuotina, kad šiuo atveju Taisyklių 3.6.5 papunkčio normos dalis dėl nuostolio nustatymo, neatliekant faktinio automobilio remonto, pareiškėjai nėra taikoma.

Pareiškėjos atstovas rėmėsi ir Taisyklių 9.10 papunkčiu: „Draudiko pasirinkimu žala dėl transporto priemonės sugadinimo, sunaikinimo ar vagystės gali būti atlyginama išmokant draudimo išmoką pinigais arba perduodant draudėjo nuosavybėn analogišką transporto priemonę, ar jos dalį / dalis, kurios rinkos vertė draudimo išmokos mokėjimo dieną negali būti mažesnė, negu buvo sunaikintos ar pavogtos transporto priemonės ar jos dalies / dalių vertė draudžiamojo įvykio dieną.“ Draudikas 2018 m. lapkričio 12 d. atsakyme pareiškėjai nurodė nedisponuojantis analogiškais Automobiliui reikalingomis dalimis, kurias galėtų perduoti pareiškėjai. Iš minėtos normos matyti, kad teisė pasirinkti žalos atlyginimo būdą suteikta draudikui, todėl darytina

išvada, kad jis neprivalo pateikti pareiškėjai analogiškų automobilio dalių. Kita vertus, draudikas neginčija pareigos atlyginti nuostolius, tačiau tam prašo pateikti Automobilio remonto, detalių įsigijimo ir keitimo faktą bei apmokėjimą patvirtinančius dokumentus. Kaip minėta, toks draudiko reikalavimas atitinka Taisyklių 9.7 papunkčio nuostatą ir nelaikytinas nepagrįstu.

Pareiškėjos atstovas nurodė, kad, pagal pateiktą Remonto sąmatą, daugelis detalių būtų keičiamos naujomis, nes kitokių UAB „Autofortas“ pateikti negali. Lietuvos bankui pateiktame 2018 m. rugsėjo 14 d. elektroniniame laiške draudikui pareiškėjos atstovas nurodė: „Jei remontuoti, sutikčiau tik Autoforte. Suorganizuokite viską jūs. Tegul tada susiveža detales į servisą (su dokumentais ir nevogtas, nes tikrai reikalausiu magnetolos dokumentų ir t. t. ir tikrai tikrinsiu ar ji nėra senesnė ar prastesnė nei buvo, garantija ir t. t.).“ Pareiškėjos atstovas nesutinka, kad, atliekant remontą naudojant naujas dalis, pareiškėja turėtų atlyginti naujoms dalims taikomą nusidėvėjimą. Draudimo sutartyje nurodyta, kad pasirinktas draudimo sąlygų variantas – „Draudimas išskaitant nusidėvėjimą“. Taisyklių 3.6.3 papunktyje nustatyta: „Transporto priemonės draudimas, išskaitant nusidėvėjimą: draudžiamąjį įvykiu atveju draudimo išmoka už transporto priemonės remontą, jeigu pateikiami transporto priemonės remonto išlaidas ir apmokėjimą patvirtinantys dokumentai, mokama išskaitant transporto priemonės dalių nusidėvėjimą (transporto priemonės detalių ir (ar) dalių nusidėvėjimas (%) nurodytas draudimo sąlygų 1 lentelėje), išskyrus atvejus, kai sugadintos dalys (detales) keičiamos analogiškais naudotomis dalimis (detalemis). Jeigu nepateikiami transporto priemonės remonto išlaidas ir apmokėjimą patvirtinantys dokumentai, išmoka mokama pagal 9.6.1 punkto nuostatą.“ Įvertinus minėtą Taisyklių nuostatą, darytina išvada, kad ji aiškiai apibrėžta ir nekyla abejonių dėl šios sąlygos turinio ir prasmės. Kaip minėta, transporto priemonės draudimo sutartis yra savanoriška, šalys laisvos susitarti dėl taikomų sąlygų, ir minėtos sąlygos lemia draudimo įmokos dydį. Šiuo atveju pareiškėjai pasirinkus draudimo sąlygų variantą, kai nusidėvėjimas yra išskaitomas, naudotas Automobilio detales keičiant naujomis, draudikui netaikyti minėtos sąlygos nėra teisinio pagrindo – pareiškėjai kils pareiga pačiai sumokėti už Automobilio pagerinimą.

Kaip minėta, pareiškėjos atstovas prašė ne tik rekomenduoti draudikui suremontuoti Automobilį be pareiškėjos finansinio įnašo iki prieš tai buvusios būklės, bet ir kompensuoti pakaitinio automobilio nuomos išlaidas. Pakaitinio automobilio teikimo sąlygos yra apibrėžtos Techninės pagalbos sąlygose. Jose (3.7 papunktis) numatyta, kad pakaitinis automobilis suteikiamas, jeigu: 1) autoservise šalinami per draudžiamąjį įvykį atsiradę transporto priemonės apgadinimai; 2) techninės pagalbos tarnybai suteikus transportavimo paslaugą autoservise šalinami transporto priemonės techniniai gedimai; 3) transporto priemonė per įvykį sugadinama nepataisomai. Jeigu nebuvo pasinaudota transportavimo paslauga, būtinas autoserviso arba draudiko eksperto automobilio vertinimas; 4) transporto priemonė pavagiama. Sąlygų 4.2 papunktyje nurodyta, kad techninės pagalbos tarnyba nekompensuos bet kokių draudėjo patirtų išlaidų, atsiradusių kreipiantis į kitas techninės pagalbos paslaugų teikimo įmones. Taisyklių 12.1.5 papunktyje numatyta, kad neatlyginami finansiniai nuostoliai, nesusiję su transporto priemonės atkūrimu. Pareiškėjos atstovas neginčija, kad Automobilis faktiškai nebuvo remontuojamas, taip pat neteigia buvus ir kitų pakaitinio automobilio suteikimo pagrindų, todėl draudikas neturėjo pareigos pareiškėjai suteikti pakaitinį automobilį. Pagal Taisykles, pakaitinio automobilio išlaidos, patirtos naudojantis kitų asmenų paslaugomis, taip pat nėra kompensuojamos. Atsižvelgiant į nurodytus motyvus, nėra pagrindo rekomenduoti draudikui kompensuoti pareiškėjos pakaitinio automobilio nuomos išlaidas.

Pareiškėjos atstovas reiškia ir alternatyvų reikalavimą – įpareigoti draudiką išmokėti pusę Remonto sąmatoje nurodytos sumos – 2 150 Eur. Kaip minėta, remiantis Taisyklėmis, automobilio dalių vagystės atveju siekdama nuostolių atlyginimo pareiškėja turi pateikti draudikui automobilio remonto, detalių įsigijimo ir keitimo faktą bei apmokėjimą patvirtinančius dokumentus. Draudiko išmokos mokėjimas pagal remonto sąmatą, realiai neatlikus joje nurodytų darbų, Taisyklėse nėra numatytas. Atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes, nėra pagrindo tenkinti pareiškėjos atstovo reikalavimo.

Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėja draudikui nepateikė Automobilio remonto, detalių įsigijimo ir keitimo faktą bei apmokėjimą patvirtinančių dokumentų, taip pat Taisyklėse nesant numatyto pakaitinio automobilio nuomos iš trečiųjų asmenų išlaidų atlyginimo, darytina išvada, kad pareiškėjos reikalavimai yra atmestini.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos A. L. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius